

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

ENDELIG
A6-0210/2006

14.6.2006

BETÆNKNING

om migration og udvikling
(2005/2244(INI))

Udviklingsudvalget

Ordfører: Marie-Arlette Carlotti

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	19
UDTALELSE FRA UDENRIGSUDVALGET.....	25
UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER	28
UDTALELSE FRA UDVALGET OM BORGERNES RETTIGHEDER OG RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER.....	34
UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING	38
PROCEDURE.....	43

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om migration og udvikling (2005/2244(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Migration og udvikling: Nogle konkrete retningslinjer"(KOM(2005)0390)
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (KOM(2005)0391),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet "Prioriteret indsats for at tackle udfordringerne ved migration: Første opfølgning af Hampton Court" (KOM(2005)0621), "EU's handlingsstrategi vedrørende sundhedspersonalekrisen i udviklingslandene" (KOM(2005)0642) og "Temaprogram for migrations- og asylsamarbejde med tredjelande" (KOM(2006)0026),
- der henviser til punkt 9 i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 15. og 16. december 2005 og afsnittet "samlet migrationsstrategi",
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolutioner A/RES/58/208, A/RES/59/241 og A/RES/60/205, der fastsætter, at en dialog på højt niveau om international migration og udvikling skal finde sted på den 61. session i 2006,
- der henviser til partnerskabsaftale mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (Cotonou-aftalen)¹ og ændret i Luxembourg den 25. juni 2005², især artikel 13 om migration,
- der henviser til den erklæring og det handlingsprogram, som blev vedtaget den 13. april 2006 på AVS-ministrenes første møde om asyl, migration og fri bevægelighed,
- der henviser til AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 4/2005 af 13. april 2005 om anvendelsen af den reserve, der er afsat under rammebeløbet til langfristet udvikling under 9. Europæiske Udviklingsfond³,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport om en global undersøgelse af kvindernes rolle i udviklingen og om kvinder og international migration 2004 A/59/287/Add.1,
- der henviser til en rapport fra Verdensbanken om de globale økonomiske perspektiver for 2006 og de økonomiske følger af migration og af migranternes pengeoverførsler til

¹ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

² EUT L 287 af 28.10.2005, s. 1.

³ EUT L 164 af 24.6.2005, s. 46.

hjemlandet¹,

- der henviser til en rapport fra oktober 2005 af den globale kommission om international migration om migration i en tæt forbundet verden og nye handlingsperspektiver²,
- der henviser til EU's charter om grundlæggende rettigheder og navnlig artikel 18, 19 og 21,
- der henviser til medlemsstaternes tilsagn fra 2005 særligt:
 - at EU og medlemsstaterne i 2015 vil nå det mål for udviklingsbistand, som af FN er sat til 0,7 % af bruttonationalproduktet, hvilket vil øge EU's bidrag til millenniumudviklingsmålene fra 33 milliarder euro i 2003 til mere end 84 milliarder euro i 2015 (formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 16. og 17. juni 2005),
 - at EU og andre bidragsydere vil fordoble deres støtte til Afrika, hvilket vil give en offentlig udviklingsstøtte på 25 milliarder dollar i 2010³ (meddelelse af 8. juli 2005 fra G8 topmødet i Gleneagles),
- der henviser til henstilling nr. 151 fra ILO om vandrende arbejdstagere,
- der henviser til fælleserklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen, om den europæiske konsensus om udvikling af 20. december 2005, som fastsætter den overordnede ramme for fællesskabets handlinger inden for udvikling,
- der henviser til Wien-erklæringen, der blev vedtaget på det fjerde topmøde mellem EU og Latinamerika den 12. maj 2006,
- der henviser til sine beslutninger af 17. november 2005 om en udviklingsstrategi for Afrika⁴, af 15. november 2005 om globaliseringens sociale dimension⁵, af 26. oktober 2005 om forslag til en EU-metode til at styre økonomisk migration⁶, af 9. juni 2005 om forslag til forbindelserne mellem lovlig og ulovlig indvandring og integration af indvandrere⁷ og af 12. april 2005 om EU's rolle i forbindelse med gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene (MDG)⁸,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2836/98 af 22. december 1998 om integrering af kønsaspektet i udviklingssamarbejdet,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,

¹ <http://www.worldbank.org/globaloutlook>

² www.gci.org, oktober 2005.

³ Dette svarer til en fordobling af støtten i forhold til 2004

⁴ Vedtagne tekster, 17.11.2005, P6_TA(2005)0445.

⁵ Vedtagne tekster, 15.11.2005, P6_TA(2005)0427.

⁶ Vedtagne tekster, 26.10.2005, P6_TA(2005)0408.

⁷ Vedtagne tekster, 9.6.2005, P6_TA(2005)0235.

⁸ EUT C 33 af 9.2.2006, s. 311.

- der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0210/2006),
- A. der henviser til, at 40 % af 175 millioner migranter (3 % af verdens befolkning) lever i udviklingslandene,
- B. der henviser til, at migration ikke er et nyt fænomen, men at omfanget af migration i forbindelse med globaliseringen og behovet for at øge samtlige internationale aktørers opmærksomhed bevirker, at det nu er et vigtigt politisk spørgsmål for det internationale samfund,
- C. der henviser til, at der siden 1980'erne er sket en betydelig stigning i indvandringen, men at dette ikke har medført en fælles og sammenhængende tilgang fra EU's side,
- D. der henviser til, at EU modtager indvandrere fra praktisk taget samtlige udviklingslande, og at der derfor findes mange indvandrere fra landene i Asien, Afrika og Latinamerika, og at det ikke er sandsynligt, at dette fænomen vil få et mindre omfang i de kommende år,
- E. der henviser til, at det internationale fællesskabs store opmærksomhed på disse problemer endnu ikke har resulteret i omfattende fælles handlinger,
- F. der henviser til, at det internationale samfund må finde en samlet tilgang til integrationsspørgsmålet, og at EU ikke hidtil er kommet med et samlet politisk udspil og ikke har skabt passende instrumenter til løsning af dette problem,
- G. der henviser til, at den manglende fælles politik for en regulering af migrationsstrømmene bevirker, at medlemsstaterne kan træffe ensidige afgørelser, som vanskeliggør vedtagelsen af en sammenhængende EU-politik,
- H. der henviser til, at tilgangen til spørgsmålet om indvandring bør være resultatet af en mere omfattende konsensus på EU-plan,
- I. der henviser til dialogen på højt plan om international migration og udvikling, der vil blive afholdt på FN's generalforsamling den 14. og 15. september 2006,
- J. der henviser til, at Den Afrikanske Union har gjort migration til et af de vigtigste temaer i dets indsats under Alpha Oumar Konarés formandskab for Den Afrikanske Unions Kommission,
- K. der henviser til, at bevæggrundene for migration og ligeledes for kategorierne af migranter er mangeartede, og at dette bremser iværksættelsen af sammenhængende og globale politikker, der sigter på at gøre migration til et redskab til udvikling,
- L. der henviser til, at de vigtigste områder for migration udgøres af Asien og Latinamerika, men at Afrika skiller sig ud ved omfanget af de negative følger, som migrationen medfører,
- M. der henviser til, at de fleste analyser drejer sig om modtagerlandene i nord, medens 60 %

af migranterne forbliver på den sydlige halvkugle,

- N. der henviser til, at Wien-erklæringen, der blev vedtaget på det fjerde topmøde mellem EU og Latinamerika den 12. maj 2006, omfattede en forpligtelse til at fremme den globale dialog og styrke samarbejdet om problematikken vedrørende migration mellem EU og Latinamerika,
- O. der henviser til, at forøgelsen af den offentlige udviklingsstøtte ikke i sig selv kan løse problemerne om sammenhængen mellem migration og udvikling, og at det er vigtigt også at udvikle specifikke og nyskabende instrumenter for bedre at kunne anerkende og fremme migranternes rolle i kampen mod fattigdom og for udvikling,
- P. der henviser til, at søgningen efter en løsning på dette fænomen bør være et integrerende element i de nationale og internationale strategier for bekæmpelse af fattigdommen med henblik på at kunne nå millenniumudviklingsmålene,
- Q. der henviser til, at de sydlige landes ret til at føre en selvstændig migrationspolitik bør anerkendes og støttes,
- R. der henviser til, at migration for de sydlige lande er ensbetydende med, at de bedst uddannede eller de mest initiativrige rejser væk, og at denne hjerneflugt har negative konsekvenser for ydelsen og kvaliteten af flere vigtige tjenester og særligt på områderne for sundhed og uddannelse,
- S. der henviser til, at hjerneflugten fra de sydlige lande fremmes af de nordlige landes selektive immigrationspolitikker, der udvælger immigranterne og bidrager til det kontinuerlige tab af kompetencer, som mange sydlige lande lider under,
- T. der henviser til, at disse politikker, ifølge formanden for Den Afrikanske Unions Kommission, Alpha Oumar Konaré, betyder, at Afrikas ret til udvikling afvises,
- U. der henviser til, at de cirkulerende migrationer, som består i rejser frem og tilbage mellem oprindelsesland og destinationsland, giver større udviklingsmuligheder både for oprindelseslandet og for destinationslandet,
- V. der henviser til, at fælles udvikling, forstået som udnyttelsen af det potentiale, som grupperne af migranter udgør i industrilandene til fordel for udviklingen i hjemlandene, har til formål at gøre migration til et middel til udvikling og gensidig hjælp,
- W. der henviser til, at pengeoverførsler fra migranterne til deres hjemlande indebærer en reel mulighed for udvikling, og at disse overførsler på verdensplan beløber sig til meget mere end den statslige udviklingsbistand (ODA) og at de finansielle omkostninger og bankomkostningerne i forbindelse med disse overførsler i de fleste tilfælde er ekstremt høje, ligesom ekspeditionen af dem ofte er uigennemskuelig; der dog understreger, at de først og fremmest går til familiernes forbrug, og at kun en lille del af disse overførsler går til investeringer og udvikling,
- X. der dog henviser til, at målet med disse overførsler ikke er at erstatte eller retfærdiggøre en nedskæring i den statslige udviklingsbistand,

- Y. der henviser til, at der i 2005 på verdensplan var næsten 9,2 millioner flygtninge og 25 millioner internt fordrevne, hvoraf halvdelen i Afrika, og at disse ikke står under nogen international beskyttelse, hvilket er ensbetydende med en uacceptabel rangorden mellem ofrene,
- Z. der henviser til, at antallet af "miljøflygtninge og -fordrevne" stiger, og at dette tal ifølge De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) inden for nogle få år kan nå op på 50 millioner,
- DD. der henviser til, at integration af indvandrere er en tovejsproces, som er baseret på gensidige rettigheder og forpligtelser, der gælder for såvel lovligt bosiddende indvandrere som for værtssamfundet, og hvis formål det er at sikre, at indvandrere kan deltage i samfundet,
- AB. der henviser til, at migranter, der udsættes for menneskehandel, forskelsbehandling og social usikkerhed, på verdensplan udgør en gruppe, der stadig ikke er tilstrækkeligt beskyttet af det internationale samfund og visse nationale lovgivninger;
- AC. der henviser til, at den internationale konvention om beskyttelse af migranternes rettigheder ikke er ratificeret af nogen af medlemsstaterne,
- AD. der henviser til, at EU kun har afsat 15 millioner euro til integrationsmålene siden 1999, hvilket svarer til 0,5 euro pr. indvandrer,
- AE. der henviser til, at kampen mod menneskehandel i forbindelse med migration og bekæmpelsen af handel med og seksuel udnyttelse af kvinder og børn bør prioriteres højt af EU,
- AF. der henviser til, at kvinder udgør 51 % af alle indvandrere i den udviklede verden og 46 % i udviklingslandene¹; der henviser til, at der ikke i tilstrækkeligt omfang orienteres om den risiko, som den ulovlige indvandring indebærer, og at der er større risiko for, at indvandrerkvinder udsættes for seksuel udnyttelse, vold, forskelsbehandling og udnyttelse på arbejdsmarkedet, og at migrationspolitikkerne ikke tager hensyn til kvindernes særlige rolle,
- AG. der henviser til, at migration kan sætte kvinder i stand til at forbedre deres levevilkår, øge deres selvstændighed, støtte marginaliserede personer og bringe undertrykkende sociale relationer til ophør,
- AH. der henviser til, at kvinder imidlertid ofte tvinges til at migrere på grund af problemer som f.eks. tvangsægteskab, fattigdom eller væbnede konflikter,
- AI. der henviser til, at indvandrerkvinder er mere udsatte for seksuel udnyttelse, diskriminering og udnyttelse på arbejdspladsen samt *brain waste* (manglende muligheder for at udnytte deres kapacitet), vold og sundhedsrisici, social isolation og menneskehandel,

¹ ILO: Preventing discrimination, exploitation and abuse of women migrant workers: an information guide - booklet 1: why the focus on women international workers. Genève, 2003, ILO, s. 9.

- AJ. der henviser til, at et betragteligt antal indvandrerkvinder i øjeblikket opholder sig i EU uden papirer, hvilket øger risikoen for udnyttelse på arbejdspladsen, seksuel udnyttelse og vold,
1. er overbevist om, at EU i høj grad bør bidrage til, at migration gøres til et middel til udvikling;
 2. understreger, at EU bør gennemføre en overordnet og regionalt baseret politisk indsats, der tager særligt hensyn til Afrika og migrationerne mellem de sydlige lande, og som fokuserer på sammenhængen mellem migration og udvikling; kræver, at migrationsspørgsmålet bliver sat øverst på dagsordenen i den politiske dialog mellem Europa og de forskellige områder, som EU har forbindelser med, og støtter organisationen af et europæisk-afrikansk topmøde med henblik på at finde en fælles politisk løsning;
 3. mener, at en europæisk indvandrings- og udviklingspolitik først og fremmest bør baseres på principperne om solidaritet med tredjelande og en fælles udvikling for at håndtere de underliggende årsager til indvandring og især at udrydde fattigdom;
 4. gentager, at det opfatter den frie bevægelighed som en menneskeret, og at den derfor ikke bør betragtes ud fra et kommercielt synspunkt; understreger, at enhver politik på dette område bør tilstræbe at fremme den frie og ikke tvungne bevægelighed;
 5. pointerer, at EU kun kan reagere hensigtsmæssigt på indvandringen gennem en fælles strategi med entydige målsætninger og ordninger, som kan anvendes af medlemsstaterne med henblik på at håndtere indvandringen på en fælles og solidarisk måde;
 6. opfordrer til, at migrationsspørgsmålet integreres i EU's eksterne politikker i overensstemmelse med eksemplet fra Barcelona-processen;
 7. støtter Rådets forslag om at afholde et EuroMed-ministermøde om migration i 2006; støtter desuden planerne om det euro-afrikanske topmøde om migration, som skal finde sted i Rabat i juli 2006 med henblik på en drøftelse af indvandringen til Europa fra Maghreb og Afrika syd for Sahara;
 8. glæder sig over alle de skridt, der tages for at forbedre indvandringspolitikken, og understreger behovet for en vidtfavnende tilgang, som indeholder en klar vision for de vigtigste handlinger, som skal foretages i forbindelse med indvandringspolitikken, i stedet for at støtte fragmenterede tiltag i udviklingen af denne politik;
 9. anbefaler, at Rådet iværksætter de nødvendige foranstaltninger for at sikre bedre samarbejde og koordination mellem de ansvarlige for migration og de ansvarlige for udvikling i hver enkelt medlemsstat;
 10. understreger, at forøgelse af udviklingsbistanden er en nødvendig, men ikke en tilstrækkelig forudsætning for at gøre migration til et middel til udvikling; kræver, at EU og medlemsstaterne lever op til de politiske tilsagn, givet i 2005;
 11. anbefaler, at alle de overvejelser og handlinger, der sigter på at opfylde millenniumudviklingsmålene, tager højde for problematikken om migration og dennes

virksomheder på udviklingen; minder om, at der kun kan opnås positive resultater med en overordnet strategi, hvis der både i EU og i oprindelseslandene findes hensigtsmæssige retlige rammer;

12. understreger, at migrationen bør integreres bedre i udviklingspolitikkerne og -planerne og anbefaler, at migration på nationalt plan omfattes af strategioplæggene til nedbringelse af fattigdom (PRSP);
13. anerkender betydningen af udvandrere for styrkelsen af forholdet mellem EU og oprindelseslandene, navnlig på migrationsområdet, og opfordrer til, at der etableres et stærkere samarbejde mellem institutioner i udviklingslandene og EU's medlemsstater, herunder gennemførelse af fælles udviklingsprojekter;
14. er af den opfattelse, at fælles udvikling, der består i at anerkende og støtte udvandrernes rolle i deres oprindelseslands udvikling, bliver fuldt anerkendt på EU-niveau;
15. understreger, at EU bør udvikle to prioriterede instrumenter, for at migration kan blive til et middel til udvikling:
 - en særlig fond, der er tilstrækkeligt fleksibelt forvaltet og reaktionsdygtig nok til at finansiere fælles udviklingsprojekter,
 - en garantifond for at sikre, at migranternes mikroprojekter er bæredygtige og for at gøre deres indvirkning på udviklingen så stor som mulig;
16. mener, at programmerne for finansiel og teknisk bistand til tredjelande på migrations- og asylområdet og de programmer, der vil afløse dem i 2007, bør være underlagt en udviklingsstrategi, som især går ud på finansiering af fælles udviklingsprojekter, og at denne målsætning bør følges helt konsekvent for at undgå f. eks. udgifter til den fortsatte beskyttelse af EU's ydre grænser;
17. understreger, at dette program bør fremme effektiviteten i systemer til forvaltning af migrationsstrømmene og støtte til oprindelses- og transitlandene; anbefaler i denne forbindelse, at programmet indeholder:
 - flere kreditbevillinger (til fælles udvikling, undersøgelser, sikkerhed osv.) med mulighed for at finansiere integrerede projekter med flere kreditlinjer,
 - kriterier for valg af projekter og regler for den type af hjælp og størrelsen af beløbet, der kan bevilges,
 - en udvælgelseskomite for projekterne, der inden for disse fastlagte rammer er fuldstændig uafhængig i sine beslutninger,
 - en revision af de regler, som ngo'erne skal overholde med hensyn til indskud i garantifonde;
18. foreslår, at der udarbejdes integrerede planer for regional udvikling, der fokuserer på de vigtigste områder for den afrikanske migration, med henblik på at finansiere:

- opbygningen af infrastrukturer (drikkevand, elektricitet, sundhedscentre, skoler, veje osv.)
- de delvise driftsudgifter herfor ved målrettet økonomisk budgetteret støtte;

mener, at lignende foranstaltninger kan træffes i de områder, hvorfra der er mest udvandring i Latinamerika og Asien;

19. fremhæver vanskelighederne og de store omkostninger, som pengeoverførsler til oprindelseslandene indebærer for indvandrerne, hvortil kommer den manglende gennemskuelighed i ordningen for overførsler uden om bankerne; fremhæver, at en sikker ordning, hvor oplysninger om afsenderen og modtageren er beskyttet, er nødvendig for at sikre, at overførsler sker ad regulerede kanaler, idet andre alternative systemer, der benyttes af indvandrerne, i nogle tilfælde kan være ren ågervirksomhed;
20. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de internationale og nationale finansieringsinstitutter til at føre politikker, som
 - fremmer og letter migranternes pengeoverførsler, ved at gøre dem billigere, hurtigere og sikrere, for at tilskynde migranterne til at benytte de formelle overførselssystemer,
 - udvider migranternes adgang til finansielle tjenester
 - kanaliserer migranternes kapitaloverførsler til hjemlandet over i produktive investeringer ved at gøre det nemmere for mikrovirksomheder og for små og mellemstore virksomheder at få kredit og ved at udvikle nyskabende finansielle produkter, der henvender sig til udvandrerne såsom "udviklingsopsparing",
 - sikrer gennemsigtigheden i pengetransaktioner, der bruger "uformelle kanaler" som hawala-netværket;
21. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et forslag til rammebestemmelser for at gøre indvandrernes pengeoverførsler til oprindelseslandene billigere og mere gennemskuelige; minder om, at disse overførsler er den næstvigtigste kilde til ekstern finansiering i udviklingslandene, og at ekspeditionsomkostningerne udgør op til 20 % af det samlede beløb;
22. anerkender betydningen af den rolle, som de små og mellemstore virksomheder spiller med hensyn til skabelse af arbejdspladser og fremme af udviklingen; opfordrer indtrængende Kommissionen til - i samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank - at udvikle programmer, der vil tilskynde migranter til at investere større beløb i sådanne virksomheder;
23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle programmer, der retter sig mod den bedre stillede del af udvandrerne, for at de højtuddannede, der ønsker at vende tilbage til oprindelseslandet, kan bidrage til udviklingen, ved ordninger, der finansierer lønforskellene eller skaber dobbeltembeder for de ansatte i den offentlige sektor i de sydlige lande (undervisere, forskere, læger); opfordrer Kommissionen til at foretage en undersøgelse om de erfaringer medlemsstaterne har gjort med dobbeltembeder;

24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge mulighederne for at sikre overførsel af pensions- og socialsikringsrettigheder for indvandrere, som vender tilbage til deres oprindelsesland;
25. glæder sig over Kommissionens forslag om at overveje foranstaltninger vedrørende overførsel af pensionsrettigheder, anerkendelse af kvalifikationer og indførelse af ordninger til fremme af forskeres og andre akademikers mobilitet, således at de får mulighed for at vende tilbage til deres hjemland, såfremt de måtte ønske dette, og får lettere ved at blive genintegreret;
26. opfordrer EU og medlemsstaterne til at støtte cirkulær og ”pendulær” migration ved:
- efter aftale med oprindelseslandene at iværksætte politikker og programmer for tidsbegrænset migration, såsom ved at tildele visse grupper visa, der giver ret til flere indrejser
 - at systematisere overførslen af pensionsrettigheder og alle andre sociale rettigheder mellem oprindelses- og destinationsland for at sikre, at arbejdstagerne reelt har adgang til sådanne ydelser (mindre end 25 % af de internationale migranter lever i lande, der har indgået sådanne aftaler);
27. glæder sig over Kommissionens forslag om at tilskynde til cirkulær migration, hvor migranter rejser frem og tilbage mellem deres oprindelsesland og destinationslandet og derved stiller den viden og erfaring, som de har erhvervet, til rådighed for deres hjemland; påpeger, at det er nødvendigt at ledsage cirkulær migration af integrationsforanstaltninger for migranter, der rejser ud og vender tilbage; fremhæver civilsamfundets, ngo'ernes og arbejdsmarkedets parter rolle i denne proces;
28. glæder sig ligeledes over Kommissionens forslag om at føre en dialog om spørgsmål, der vedrører opholds- og arbejdstilladelser, og om at forvalte mobilitetsprogrammer for vandrende arbejdstagere, hvorved indvandrernes kvalifikationer afpasses efter udviklingslandets behov;
29. opfordrer myndighederne i nord og syd til at investere i uddannelse og oplæring af borgerne; gentager sin støtte til "20/20"-målsætningen: 20 % af de nordlige landes offentlige bistand og 20 % af de sydlige landes nationale budgetter bør afsættes til sociale grundtydelser;
30. opfordrer de sydlige lande til at udvikle strategier, som sigter på at uddanne borgere og få dem til at blive i landet, særligt ved mere at betone de sociale uddannelser og lægge vægt på kvindernes rolle, idet disse ofte udsættes for kønsbaseret forskelsbehandling;
31. anmoder EU om konkret at integrere en politik til fremme af anstændigt arbejde i den europæiske handlingsplan for udvikling og navnlig:
- optager bestemmelser om grundlæggende arbejdsnormer i alle bilaterale aftaler, der indgås af EU og af medlemsstaterne
 - iværksætter et kontrolinstrument (bilaterale observatører)

- fremmer anstændigt arbejde som en grundlæggende del af det niende millenniumudviklingsmål;

anmoder ikke desto mindre om, at dette begreb ikke bliver brugt af de nordlige lande til at oprette ikke-toldmæssige hindringer for adgangen til deres markeder;

32. opfordrer EU og medlemsstaterne til at iværksætte politikker, der sigter på at begrænse de økonomiske og sociale konsekvenser af hjerneflugt i de sydlige lande:

- ved i uddannelsespolitikkerne at lægge mere vægt på de sektorer, hvor der er en mangel på arbejdskraft
- ved at finansiere programmer for fælles investeringer mellem parter i Nord og Syd for de lande og sektorer, der er særligt ramt af hjerneflugt;

33. anbefaler at der vedtages en europæisk etisk kodeks samt nationale adfærdskodekser i medlemsstaterne for at sætte regler for tilgangen af arbejdskraft,

34. glæder sig over, at Kommissionen vil foreslå et særprogram for at løse problemet med mangel på personale i sundhedssektoren i Afrika;

35. glæder sig over planen om at udvikle en samlet og sammenhængende strategi for etisk rekruttering af ansatte i sektorer, der er specielt sårbare over for hjerneflugt;

36. glæder sig over formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 15. og 16. december 2005 vedrørende en samlet migrationsstrategi og Kommissionens nylige forslag vedrørende hjerneflugt, pengeoverførsler, udvandrere, midlertidig/cirkulær migration, socialsikringsrettigheder, udstedelse af visa til flere indrejser osv.;

37. understreger, at det er vigtigt, at de bedste kompetencer og færdigheder "bliver sat i omløb" for at styrke migrationens positive virkning på udviklingen, i betragtning af at udviklingslandene deltager fuldt ud i udvekslingen af færdigheder på det globale arbejdsmarked; anbefaler, at Kommissionen og målrettet vælger denne vej og udarbejder foranstaltninger, der sigter på:

- at fremme migranternes midlertidige og mulige tilbagevenden med udgangspunkt i de eksisterende forsøg i EU
- at fremme det institutionelle samarbejde mellem organisationerne i udviklingslandenes og i EU's medlemsstater (forskningsinstitutioner, universiteter, hospitaler);
- at fremme den fælles anerkendelse af eksamensbeviser

38. mener, at det forhold, at visse erhvervmæssige og/eller akademiske kvalifikationer, som arbejdstagere fra tredjelande har erhvervet, enten ikke anerkendes overhovedet eller kun anerkendes med besvær, kan gøre det vanskeligt for sådanne arbejdstagere at komme ind på EU-medlemsstaternes arbejdsmarkeder på lige vilkår; mener, at indvandrerne bør have adgang til uddannelsesprogrammer, mens de er beskæftiget i EU, således at de kan udvikle deres faglige kompetence;

39. anmoder Kommissionen om at fremsætte initiativer til at fremme anerkendelsen af erhvervsmæssige kvalifikationer og fastlægge minimumsstandards for oprettelsen af en europæisk ordning for anerkendelse af udenlandske eksamensbeviser;
40. anmoder om, at kvindernes særlige rolle i migration og udvikling anerkendes i højere grad og især:
- integration af kønsaspektet i alle udviklingsprogrammer og -projekter og fælles udviklingsprogrammer, som vedrører migration,
 - privilegeret satsning på kvinder og kvindesammenslutninger, i de foranstaltninger, der sigter på at gøre udvandrersamfundene mere ansvarlige og på at give finansiell støtte til deres projekter,
 - gennemførelse af informationskampagner i oprindelseslandene om vilkårene i forbindelse med lovlig indvandring, om indvandrernes rettigheder og om de risici, som ulovlig indvandring indebærer, f. eks. menneskehandel, vold og seksuel udnyttelse;
41. opfordrer medlemsstaterne til at fremme de midler, hvormed kvindelige udenlandske arbejdstagere kan opnå større socialpolitisk, økonomisk og psykologisk indflydelse og status, især i deres familie, og erhverve de kundskaber, der er nødvendige for en effektiv integration i værtslandet, og hvormed medlemsstaterne kan beskytte kvindelige udenlandske arbejdstageres rettigheder, plads og rolle, idet de samtidig styrker den rolle, som ngo'er, der kæmper for ligestilling, spiller, og det arbejde, som udføres af netværk af indvandrerkvinder;
42. opfordrer medlemsstaterne til at sørge for, at princippet om ikke-forskelsbehandling anvendes i forbindelse med indvandrerkvinders adgang til og deltagelse på arbejdsmarkedet i EU, og at sikre, at deres sociale og økonomiske grundlæggende rettigheder, herunder retten til ligeløn, respekteres;
43. opfordrer medlemsstaterne til især at tage hensyn til børn af indvandrerkvinder, for at de kan nyde godt af et højt beskyttelsesniveau og lettere adgang til sundhedsydelser og uddannelse;
44. støtter Bruxelles-erklæringen og -handlingsplanen, der blev vedtaget den 13. april 2006 af AVS-ministrene med ansvar for asyl, migration og fri bevægelighed, og som kræver, at der oprettes et virtuelt overvågningscenter for migration i AVS-landene for at samle fuldstændige og uafhængige oplysninger om migration med henblik på at finde frem til AVS-løsninger på dette problem;
45. glæder sig over at AVS-EU-ordningen om migration iværksættes inden slutningen af 2006; anmoder ikke desto mindre Kommissionen om at uddybe sine målsætninger og at sikre, at dette instrument holder udviklingsmålene for øje;
46. tvivler på, at tilbagetagelsesaftaler og -bestemmelser, der gør finansiell og teknisk bistand afhængig af tredjelandenes tilbagetagelsespolitik, er hensigtsmæssige og effektive; understreger, at denne "noget for noget"-politik truer med at gøre de lande, hvorfra

mange migrerer, fattigere;

47. opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af den europæiske fond for migration og AVS-EU-ordningen at foreslå foranstaltninger, der sigter på at styrke de sydlige landes muligheder for at forvalte en selvstændig migrationspolitik;
48. understreger, at Den Afrikanske Union og de regionale afrikanske organisationer kan spille en betydelig rolle i styringen af den økonomiske migration i Afrika, for eksempel igennem samarbejdsaftaler om fælles udvikling mellem EU og indvandrernes oprindelseslande med bestemmelser om overholdelse af menneskerettighederne og ILO's normer, og mener, at EU bør støtte initiativer, der går i denne retning;
49. er af den opfattelse, at AVS-EU partnerskabsaftalen giver fortrinlige muligheder for at udarbejde fælles forslag angående migration på grundlag af artikel 13 i Cotonou-aftalen; anmoder Kommissionen om at opstille følgende mål i de igangværende forhandlinger om den økonomiske partnerskabsaftale og eventuelle tilbagetagelsesaftaler:
 - ligebehandling med hensyn til social sikkerhed for alle dem, der kommer fra et AVS-land, hvilket allerede er nedfældet i Lomé-konventionen, men ikke ført ud i livet,
 - bedre adgang til visa for kortvarige ophold for statsborgere fra AVS-lande, og bedre regler for tidsbegrænset fri bevægelighed af arbejdskraften,
 - iværksættelse af et oplysningsprogram i AVS-landene, for dem der ønsker at udvandre til EU;
50. opfordrer Kommissionen til sammen med de pågældende lande at udarbejde en strategi for støtte til de indrejse- og transitlande, som har den største indvandrerbyrde, og til at undersøge og at udforske handlingsprogrammer for migranter i de områder, der mest samler migranter og i de konstaterede transitzoner og særligt henvender sig til de mest udsatte migrationsgrupper (kvinder, uledsagede mindreårige) med følgende målsætninger:
 - hjælp til disse befolkninger, for at de kan blive uafhængige og ikke være tvunget til at migrere,
 - forbedring af vilkårene for transitmigranter, særligt i Sahel-landene (informationscentre, hjælp til udenlandske migranter),
 - udarbejdelse af aktioner til forebyggelse og behandling af seksuelt overførte sygdomme (SOS) og aids i transitzonerne og på migrationsruterne i betragtning af den sammenhæng, der eksisterer mellem udspredelsen af seksuelt overførte sygdomme og enkeltpersoners rejser;
51. anmoder om, at dette handlingsprogram fokuserer på at analysere de psykiske følger af migration og fordrivelse og den psykologiske hjælp og støtte til de kvinder og børn, der lider under de negative følger heraf;
52. anmoder EU om at støtte det internationale samfunds indsats for at afklare begreberne om

politiske og økonomiske flygtninge samt miljøflygtninge og sikrer hensigtsmæssig beskyttelse af og hjælp til de enkelte grupper; er af den opfattelse, at de fordrevne bør beskyttes i samme omfang som flygtninge er det under konventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling; anmoder medlemsstaterne og det internationale samfund om at overholde FN's grundprincipper om internt fordrevne og anbefaler, at disse normer for beskyttelse af fordrevne fastsættes i en international konvention;

53. er bekymret over UNHCR's finansielle problemer; mener, at Kommissionen bør styrke sin finansielle bistand til UNHCR's projekter, og at EU, som den største bidragsyder til UNHCR, bør gøre sin indflydelse gældende over for de andre bidragsydere, således at UNHCR kan råde over tilstrækkelige midler til at gennemføre dets missioner under de bedste betingelser;
54. opfordrer Kommissionen til i partnerskab med UNHCR og de berørte lande og regionale sammenslutninger at udarbejde projekter for:
 - frivillig hjemsendelse af flygtninge og fordrevne,
 - strukturer, der kan hjælpe disse befolkninger med genbosættelse;
55. opfordrer transit- og oprindelseslandene til aktivt at deltage i den nye migrations- og udviklingsstrategi;
56. opfordrer Kommissionen til at indlede en dialog med hjemlandene og anmode dem om at forbyde skikke, der er i strid med menneskerettighederne, f.eks. skamfering af kvinders kønsorganer, tvangsægteskaber, polygami og skilsmisse uden samtykke;
57. opfordrer Kommissionen til at foretage en kvantitativ og kvalitativ vurdering af udgifter og programmer vedrørende udviklingsstøtte til tredjelande og gøre status over de opnåede resultater med hensyn til forbedring af indvandrerkvindernes situation i hjemlandet;
58. opfordrer medlemsstaterne til at tage større hensyn til indvirkningerne af tvangsforflytning som følge af konflikter på indvandrerkvinders sociale, fysiske og psykiske situation, idet disse på grund af deres udsathed i højere grad risikerer at blive ofre for vold;
59. anmoder medlemsstaterne og EU om at sikre, at voldsramte indvandrerkvinder bliver fuldt ud informeret om deres rettigheder, får reel adgang til juridisk bistand, får selvstændig officiel status samt opholds- og arbejdstilladelse;
60. opfordrer Kommissionen og Rådet til via lokale repræsentationer og ambassader systematisk at informere kvinder, der ønsker at rejse ind i EU, om procedurerne for lovlig indvandring, deres kommende rettigheder og pligter og de grundlæggende værdier og principper, der hersker i de europæiske samfund;
61. opfordrer derfor medlemsstaterne til at udforme udviklingspolitikker og særprogrammer, som kan sikre, at der ydes lægebehandling, social bistand og psykologhjælp til fordrevne kvinder som følge af konflikter, og andre indvandrerkvinder, som lider under de psykiske, fysiske og sociale konsekvenser af deres forflytning;

62. fremhæver vigtigheden af at udveksle god praksis både mellem medlemsstaterne indbyrdes og med tredjelande, navnlig udviklingslandene;
63. beklager, at Kommissionen ikke har taget tilstrækkeligt hensyn til kønsaspektet i sin meddelelse "Migration og udvikling: Nogle konkrete retningslinjer"; foreslår, at der nedsættes en stående interinstitutionel taskforce på højt plan, der får til opgave at overvåge udviklingen i EU's indvandringspolitik ud fra et kønsperspektiv og at udforme redskaber til kønskonsekvensanalyse i forbindelse med alle indvandringspolitiske foranstaltninger, før den vedtages;
64. anmoder Rådet og Kommissionen om på det indvandringspolitiske område at vedtage retningslinjer samt målsætninger og europæiske indikatorer, der er konkrete og målrettede set fra et kønsperspektiv, herunder oplysningskampagner på nationalt plan, som inddrager kønsaspektet i indvandringspolitikken og sikrer en regelmæssig evaluering af politikkerne set fra et kønsperspektiv;
65. anmoder Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne om at fastlægge en lovgivningsmæssig ramme, som sikrer indvandrerkvinders ret til eget pas og opholdstilladelse, og som kriminaliserer enhver, der konfiskerer disse dokumenter;
66. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere dialogen med indvandrerkvindernes hjemlande med henblik på at fremme respekten for kvinders rettigheder og ligestillingen mellem kønnene og afhjælpe fattigdom og økonomisk afhængighed blandt kvinder;
67. påpeger, at migration og integration er tæt forbundet, og at migrationsstrategierne skal ledsages af holistiske flerdimensionale integrationsstrategier, hvis migrationen skal være vellykket, og hvis alle de berørte parter skal drage fordel heraf;
68. beklager, at integrationspolitikken ikke er kommet videre siden Tampere-topmødet i 1999 og mener, at EU fremover bør påtage sig sit ansvar på dette område; glæder sig over brugen af Den Europæiske Integrationsfond for statsborgere fra tredjelande; støtter en hurtig oprettelse af et europæisk overvågningscenter for migration for at styrke EU's og medlemsstaternes indsats på integrationsområdet;
69. understreger, at migranterne yder et positivt bidrag til indrejselandene og betoner, at denne betydning bør anerkendes og styrkes mere; pointerer, at der for både borgerne i Europa og de vandrende arbejdstagere gælder rettigheder og pligter, som skal overholdes til enhver tid;
70. opfordrer medlemsstaterne til at inddrage de positive aspekter heraf i nationale oplysningskampagner;
71. opfordrer medlemsstaterne til at indføre en retfærdig og gennemsigtig procedure til fremme af indvandrerens adgang til beskæftigelse under værdige arbejds-, sundheds- og sikkerhedsvilkår samt til fremme af virksomhedernes ansættelsesvilkår, som på enhver måde sikrer deres værdighed;
72. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde forskellige

udvekslingsprogrammer for unge, tage initiativer inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning og fremme tættere kulturelle og uddannelsesmæssige forbindelser med de berørte tredjelande og således styrke samarbejdet mellem uddannelsesinstitutionerne i EU og i udviklingslandene samt støtte genintegrationsforanstaltninger;

73. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at fremme og udvikle udvekslingsprogrammer for studerende og unge akademikere fra udviklingslande, som - i lighed med programmerne Erasmus, Erasmus-Mundus, Comenius, Socrates og Leonardo da Vinci (der har opnået rimeligt gode resultater) - vil bidrage til at sikre målet med midlertidig migration og gøre det muligt at overføre erfaringer og god praksis til de studerendes og akademikernes oprindelseslande;
74. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke det ikke-finansielle og sociale/erhvervsmæssige bidrag til udviklingen ved at evaluere de unges rolle og styrke integration og statsborgerskab samt oprette forbindelser mellem de relevante parter inden for den økonomiske migration såsom ikke-statslige organisationer og arbejdsmarkedets parter i oprindelses- og destinationslandene;
75. opfordrer EU og medlemsstaterne til ikke i deres forhold til tredjelande at behandle migrationsspørgsmålet i forlængelse af deres restriktive migrationspolitikker; er imod enhver form for "eksternalisering" af migrationspolitikken i EU's og medlemsstaterne, der består i udelukkende at placere ansvaret for migrationsspørgsmålene hos de sydlige lande;
76. gør også opmærksom på, at styring af migrationsstrømmene ikke bør være en forudsætning for en associeringsaftale;
77. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremsætte praktiske forslag til at fremme adgang til lovlige indvandringskanaler som et middel til at bekæmpe det ulovlige arbejdsmarked og den udnyttelse, som vandrende arbejdstagere udsættes for;
78. opfordrer medlemsstaterne til at indføre en reel indrejsepolitik, som er baseret på respekt for menneskerettigheder og folkeretten;
79. anmoder indtrængende medlemsstater om at ratificere den internationale konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstageres rettigheder og til fuldt ud at overholde deres internationale forpligtelser angående beskyttelse af migranter og deres familier;
80. bemærker den øgede udnyttelse af vandrende arbejdstagere og opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at den europæiske og nationale beskæftigelseslovgivning håndhæves, og at alle vandrende arbejdstagere ydes juridisk og civil beskyttelse mod misbrug og udnyttelse;
81. anmoder EU og medlemsstaterne om at handle således, at den retslige situation for udlændinge med lovligt ophold i EU nærmer sig den, der gælder for borgerne fra andre medlemsstater, og til at give dem den største retlige beskyttelse med henblik på at gennemføre målet om etableringen af et europæisk statsborgerskab, der er åbent for fremmede fra lande uden for EU;
82. anerkender vigtigheden af at sikre mindst et fælles minimumsniveau af rettigheder for

hele Unionen for tredjelandstatsborgere; glæder sig derfor over planerne om at skabe lige vilkår for alle indvandrere, der får adgang til Unionens arbejdsmarkeder;

83. glæder sig over planen om at etablere en retfærdig og gennemskuelig adgangsprocedure for sæsonarbejdere samt at tildele dem rettigheder; mener, at der bør tages passende hensyn til specialarbejdere og ufaglærte arbejdere med indvandrerbaggrund; mener, at det er vigtigt at beskytte denne specielt sårbare kategori af arbejdere mod diskrimination og udnyttelse;
84. anmoder om, at medlemsstaterne, når de har givet tilladelse til familiesammenføring, også sikrer, at hustru og børn gives autonom status og arbejdstilladelse som den primære indehaver af den retlige status, så deres rettigheder fuldt ud sikres og beskyttes, og deres integration i samfundet lettes;
85. opfordrer medlemsstaterne til at overveje oprettelsen af en "privilegeret samtalepartner"-stilling (ombudsmand) på nationalt eller lokalt plan for at behandle anmodninger og klager fra indvandrerne angående arbejdsvilkår, retssikkerhed eller forskelsbehandling, og anmoder Kommissionen om at undersøge medlemsstaternes bedste nationale og regionale praksis på området;
86. beklager den manglende erkendelse af forbindelsen mellem menneskehandel og migration; konstaterer, at mange kvinder, der er ofre for menneskehandel, ikke har adgang til nogen form for juridisk eller social beskyttelse; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at koncentrere sig om strategier for bekæmpelse af menneskehandel, der fokuserer på forebyggelse og beskyttelse af ofre; anmoder medlemsstaterne om at give disse kvinder mulighed for en langvarig opholdstilladelse;
87. opfordrer Kommissionen og Rådet til at gøre kampen mod menneskehandel i forbindelse med migration til en prioritet for EU og kræver, at der afsættes passende midler hertil; mener, at den handlingsplan, som er ved at blive udarbejdet, bør afspejle denne prioritet og særligt lægge vægt på de mest udsatte grupper, især kvinder og mindreårige, og bør betone nødvendigheden af at samarbejde med oprindelseslandene og transitlandene;
88. forventer, at Kommissionen i sine foranstaltninger mod organiseret handel med mennesker fra udviklingslande ikke kriminaliserer ofre, men sætter fokus på at straffe gerningsmændene; understreger, at mange kvinder, som er ofre for menneskehandel, ikke har nogen adgang til juridisk eller social beskyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at sikre de pågældende kvinder en langvarig opholdstilladelse;
89. kræver, at Rådet indarbejder disse anbefalinger i den fælles holdning, der er ved at blive udarbejdet med henblik på den dialog på højt niveau om international migration og udvikling, der organiseres af FN, og som finder sted i september 2006;
90. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til regeringerne i EU's medlemsstater og i AVS-landene, AVS-EU-Ministerrådet og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.

BEGRUNDELSE

Formålet med denne initiativbetænkning er at analysere sammenhængen mellem de internationale migrationer og udvikling for at udarbejde anbefalinger til EU's politik på området for samarbejde og udvikling.

I begyndelsen af det 21. århundrede er der 175 millioner migranter i verden (3 % af verdens befolkning). Dette tal er næsten blevet tredoblet over de sidste 40 år. 40 % af migranterne lever i udviklingslandene.

Der er mangfoldige grunde for migration. De vigtigste faktorer bunder i befolkningsforhold og fattigdom. Men folkeslagenes historie, de kulturelle bånd, de sproglige slægtskaber og antidemokratiske regimer er også vigtige faktorer i migrationsbevægelserne. Den Europæiske Union har en vigtig rolle at spille for at gøre migration til en faktor i udviklingen: Denne betænkning er tænkt som en idékasse til brug for Den Europæiske Union, for at den kan forfølge sine mål.

Betænkningen kan dog ikke være udtømmende af to grunde.

- Den har ikke til hensigt at udtale sig om EU's og medlemsstaterne migrationspolitikker.
- Betænkningen foregiver ikke at udtømme et så bredt område som udvikling. Nogle overvejelser og anbefalinger er kun skitserede og må senere udarbejdes yderligere.

I) Migrationsspørgsmålet: en udfordring for EU's samarbejdspolitik

A - En ny tilgang

EU's migrationspolitik bygger på to illusioner.

Illusionen om at vi kan holde vore grænser tætte.

EU og dets medlemsstater opfatter i deres forhold til tredjelande migrationsspørgsmålet i forlængelse af deres restriktive indvandringspolitikker. Dette fører til en opfattelse, der er defensiv og forsvarende og som fører til at al ansvaret lægges hos de sydlige lande ("eksternalisering" af vores migrationspolitik).

Denne betænkning behandler ikke dette problem. Ordføreren vil dog gerne fremhæve, at det kun er ved at vende denne tankemåde om, at EU kan spille en rolle på områderne for migration og udvikling.

Illusionen om at fattigdom alene forklarer migration

Modsat visse faste forestillinger fører udvikling i sin første fase til mere og ikke mindre migration. Forøgelsen af støtten er altså ikke i sig selv et svar. Det er en nødvendig men ikke tilstrækkelig betingelse.

Det er således nødvendigt at revidere EU's tilgang.

Den bør bygge på nyskabende instrumenter med henblik på at anerkende og fremme migranternes rolle i kampen mod fattigdom og for udvikling. Det er nødvendigt, at vi går fra en logik om "mere udvikling for mindre migration" til "en bedre forvaltning af migrationen med henblik på mere udvikling".

Den bør fokusere mere på Afrika og på migrationerne mellem de sydlige lande.

Den Afrikanske Union har under tilskyndelse af A. Konaré, formand for Den Afrikanske Unions Kommission, gjort migration til et af de større temaer i sine handlinger. EU bør sætte migrationsspørgsmålet højest på dagsordenen i den politiske dialog mellem Europa og Afrika.

B - Nye instrumenter

Unionen har i de sidste måneder gennemført en saglig analyse om migrations- og udviklingsspørgsmålet. Men den råder ikke aktuelt over noget hensigtsmæssigt instrument til at forfølge sine mål.

1 - En forudsætning

Opfyldelse af de tilsagn EU gav i 2005 angående udviklingshjælp (0,7 % af BNP i 2015, fordobling af hjælpen til Afrika i 2010).

2 - To målsætninger:

a) Integrere problematikken om migration og dens virkninger på udviklingen i milleniumudviklingsmålene For migrationsspørgsmålet går igen i alle milleniumudviklingsmålene, men ingen af målsætningerne omhandler klart migration. b) Behandle migration som et centralt problem i AVS-EU partnerskabet. De igangværende forhandlinger om den økonomiske partnerskabsaftale bør også omhandle aktioner vedrørende migration på grundlag af artikel 13 i Cotonou-aftalen.

AVS-EU ordningen om migration, der råder over 25 millioner euro og som træder i kraft mod slutningen af 2006, skulle gøre det muligt at styrke AVS-landenes muligheder inden for migrationsområdet.

3 - To vigtige instrumenter:

a) En særlig fond, der forvaltes fleksibelt og er reaktionsdygtig nok til at finansiere fælles udviklingsprojekter.

EU råder i dag over programmet AENEAS. Men dette anvendes i vid udstrækning til aktioner omkring grænsebeskyttelse og til undersøgelser, der undertiden er af tvivlsom relevans. Dette program, lige som det program der følger efter i 2007, bør også i virkeligheden være underlagt en strategi, der sigter på at styrke migrationens bidrag til udvikling, særligt ved at finansiere mikroprojekter til fælles udviklinger.

b) En garantifond for at sikre at migranternes mikroprojekter er bæredygtige og for at gøre

deres indvirkning på udviklingen så stor som muligt.

Dette spørgsmål om garanti er grundlæggende. I alle de nuværende ordninger er det det instrument, der mangler, for at iværksættelserne kan gå et skridt videre og udvikle deres aktivitet og skabe små og mellemstore virksomheder.

II) Migranternes hjælp til udviklingen i oprindelseslandet

A - Fremme fælles udvikling og anerkende den i EU-sammenhæng

Fælles udvikling defineres som udnyttelse i oprindelseslandet af de midler, som migrantfællesskaberne i de rige lande besidder. Målet er at gøre migration til et middel til udvikling takket være gensidig hjælp mellem folkene.

B - Fremme kapitaloverførsel

Pengeoverførsler til oprindelseslandene (232 milliarder dollar i 2005, hvoraf 167 mio. blev sendt til udviklingslandene) overgår langt den offentlige udviklingsbistand, selv uden at der tages højde for den uformelle pengeoverførsel, der skønnes at udgøre mindst 50 % af det officielle tal. Langt størstedelen af disse bidrag tjener til at forsørge familiernes, ofte for at forhindre at de dør af sult. Kun en lille del af disse overførsler finansierer investeringer. EU's politik bør gøre overførslernes bidrag til udviklingen så stor som mulig ved:

- at fremme migranternes pengeoverførsler og gøre dem nemmere
- give migranterne større adgang til de finansielle tjenester
- kanalisere migranternes overførsler til hjemlandet over i produktive investeringer

C - Forebygge hjerneflugt og formindske dens negative virkninger for udviklingen

For mange sydlige lande betyder migration, at de bedst uddannede eller de mest aktive rejser ud. Denne hjerneflugt formindsker de sydlige landes indtægter og forhindrer dem i at få gavn af den investering, der er gjort i disse personers uddannelse. Mere alvorligt er det, at når det har indflydelse på sundhedssektoren eller uddannelsessektoren, kan det skade både eksistensen og kvaliteten af væsentlige tjenester i de sydlige lande. De afrikanske sundhedssystemers alvorlige kriser gør det påtrængende med hurtige og specifikke aktioner. I de sydlige lande er det nødvendigt med strategier, der sigter på at uddanne og fastholde potentielle migranter. I de nordlige lande bør der anvendes foranstaltninger, der sigter på at udarbejde lovgivningsmæssige rammer for arbejdstagerne fra syd inden for rammerne af europæiske og nationale adfærdscodekser. Det højeste mål bør være at fremme de bedst uddannedes "cirkulation", for at kompensere for de negative virkninger af hjerneflugt. Et af de mest lovende tiltag består i ordningen om dobbeltembeder, der gør det muligt for forskere, undervisere og personer, der arbejder i sundhedssektoren i syd, at anvende halvdelen af deres tid på arbejde i en institution i deres oprindelsesland.

D - Tilpasse migrationspolitikken til udviklingskravene

Målet er at fremme de cirkulerende migrationer og pendelmigrationer, hvis bidrag til

udviklingen i modtagerlandet og oprindelseslandet er det mest betydelige.

III) Indvirkninger på migrationen mellem sydlige lande

A - Styrke de sydlige landes muligheder for at forvalte deres egne migrationspolitikker

Det bør anerkendes, at de sydlige lande har en ret til at føre en selvstændig migrationspolitik, og at de ikke bør være underlagt de nordlige landes migrationspolitikker, og deres bestræbelser på dette område bør støttes.

B - Støtte af de regionale organisationers initiativer

Inden for de officielle områder med fri bevægelighed (som Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater) er det nødvendigt at betale for at krydse en international grænse. Den Afrikanske Union og de regionale afrikanske sammenslutninger kan spille en fremtrædende rolle i at kanalisere den økonomiske migration i Afrika, for eksempel gennem bilaterale og multilaterale aftaler, der indeholder klausuler om menneskerettigheder og ILO's normer.

C - Lancere regionale mini-Marshallplaner i de vigtigste områder for emigration i Afrika.

Kampen mod ulovlig immigration kan få fornyet effektivitet inden for rammerne af en integreret regional tilgang, der retter sig mod bestemte nøgleområder.

D - Føre handlinger, der retter sig mod migrationszoner og transitzoner

Det er nyttigt at fastlægge migrationszonerne, der er områder, hvor det er muligt at gribe ind. Migrationszonerne kan defineres som steder, hvor strømmen af frivillige migranter samler sig og hvorfra den spreder sig. Det handler om stater (Gabon, Nigeria, Côte d'Ivoire, Sydafrika og Libyen) og store byer (Dakar, Accra, Cotonou, Douala, Nairobi...), der har moderne transport- og kommunikationsmidler og ankomst-, ophold- og udrejsefaciliteter i forbindelse med at der er opstået en meget aktiv migrationsrute (det nordlige Sahel).

Disse handlinger skal sigte på at støtte de mest udsatte migrationsgrupper (kvinder og uledsagede mindreårige), for at hjælpe dem med at blive selvstændige og skabe sig en tilværelse på andre måder end ved at migrere.

E - Bedre forståelse for kvindernes særlige rolle i migration og udvikling

Migrationspolitikkerne tager slet ikke eller kun lidt højde for kvindernes særlige rolle. Alligevel er næsten halvdelen af de internationale migranter kvinder (48,6 %). Talrige studier har vist, at støtte til programmer, der ledes af kvinder, giver et optimalt bidrag til udviklingen. Der bør udvikles programmer, der særligt støtter landsbybanker og sammenslutninger af kvindelige sparere, hvilket har vist sig at bidrage til udviklingen.

F - Investeringer i skolegang og uddannelse

I mange år har Parlamentet anbefalet, at 20 % af EU's udviklingsmidler skal gå til uddannelse og grundlæggende sundhed. Vejen er endnu lang. For AVS-landene er beløbet, der er afsat til

uddannelse og sundhed inden for rammerne af Den Europæiske Udviklingsfond (4,98 % i 2004), således langt fra dette tal.

G - Fremme anstændigt arbejde

Med sin globale indflydelse bør EU være en af de største fortalere for en handlingsplan for anstændigt arbejde og anstændig pension for alle. Anstændigt arbejde er vigtigt for migrationen på to måder:

- i de nordlige lande, fordi de rige lande bør tilbyde anstændigt arbejde for alle,
- i de sydlige lande, fordi et partnerskab for udvikling, der fokuserer på anstændigt arbejde, vil gøre det muligt at handle før migrationen finder sted.

IV) Det særlige problem med flygtninge og fordrevne

A - De fordrevne: de glemte ofre for glemte kriser

I 2005 var der i verden næsten 9,2 millioner flygtninge og 25 millioner internt fordrevne pga. krig og forfølgelser, hvoraf halvdelen er i Afrika. Millioner af civile er ligeledes blevet jaget fra hus og hjem som følge af katastrofer, tørke og krisesituationer, der udspringer af skovrydning og ørkendannelse. Det kan blive helt op til 50 millioner i de næste år. De nutidige ordninger for flygtningebeskyttelse gør det ikke muligt at hjælpe disse befolkningsgrupper, hvilket medfører en uantagelig forskelsbehandling af ofrene. UNHCR hjælper uden mandat 5,6 millioner af disse internt fordrevne ved siden af sine handlinger for 9,2 millioner flygtninge.

EU bør støtte UNHCR's aktioner og bruge sin indflydelse på at få det internationale samfund til at skabe klarhed med hensyn til begreberne "politisk flygtning", "økonomisk flygtning" og "miljøflygtning" og til at tilbyde passende beskyttelse og hjælp til hver af disse grupper. Det mest påtrængende i øjeblikket er at de internt fordrevne bliver omfattet af 1951-konventionen om flygtninge.

B- Støtte operationer for hjemsendelse og frivillig tilbagevenden af flygtninge og internt fordrevne i partnerskab med UNHCR og de vedrørte lande eller regionale organisationer.

V) Migration, værdighed og menneskerettigheder

Migranterne er de første ofre for en utryk situation, der bygger på to forhold: de sociale uligheder og forskelsbehandling samt ulighederne mellem landene og det forhold at de nordlige lande er i en dominerende stilling i forhold til de sydlige lande.

A - Beskyttelse af migranternes rettigheder

Ingen europæisk stat har ratificeret det mest fuldstændige instrument om vandrende arbejdstageres rettigheder: Den internationale konvention om beskyttelse af alle vandrende arbejdstageres rettigheder, vedtaget den 18. december af FN's generalforsamling og trådt i kraft den 1. juli 2003. De bør gøre dette snarest muligt.

B - Fremme integrationen af migranter

Et enkelt tal er tilstrækkeligt til at vise EU's utilstrækkelige engagement på migrationsområdet: Siden 1999 er 15 millioner euro blevet brugt på integrationsprogrammer for lovlige immigranter, dvs. 0,5 euro for hver immigrant.

Målsætningen forbliver at skabe et europæisk statsborgerskab, der er åben for personer med andet statsborgerskab end europæisk ("samfundsstatsborgerskab"). I mellemtiden er det passende, at den status, der gælder for fremmede inden for EU, nærmer sig den, der gælder for migranter fra andre af EU's medlemsstater, og at de får så stor retslig beskyttelse som mulig.

C - Bekæmpelse af menneskehandel i forbindelse med migration

Lukningen af grænserne har skabt en økonomi for ulovlig grænseovergang, der har udviklet sig til en mafialignende immigrationshandel med falske papirer og ulovlig arbejdskraft. EU bør gøre kampen mod menneskehandel, der er forbundet med migration til en prioritet. I sin handlingsplan bør Kommissionen lægge særlig vægt på de mest udsatte grupper, særligt kvinder og mindreårige og betone, at det er nødvendigt med samarbejde med udrejselandet og transitlandet.

8.5.2006

UDTALELSE FRA UDENRIGSUDVALGET

til Udviklingsudvalget

om udvikling og migration
(2005/2244(INI))

Rådgivende ordfører: Ioannis Kasoulides

FORSLAG

Udenrigsudvalget opfordrer Udviklingsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at indarbejde følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. glæder sig over formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 15. og 16. december 2005 vedrørende en samlet migrationsstrategi og Kommissionens nylige forslag vedrørende hjerneflugt, pengeoverførsler, udvandrere, midlertidig/cirkulær migration, socialsikringsrettigheder, udstedelse af visa til flere indrejser osv.;
2. opfordrer transit- og oprindelseslandene til aktivt at deltage i den nye migrations- og udviklingsstrategi;
3. understreger vigtigheden af pengeoverførsler og fremhæver behovet for at finde fremgangsmåder, så disse midler kan nå hurtigere, sikrere og billigere frem til modtagerne, hvad der ville fremme produktive investeringer i udviklingslandene;
4. anerkender betydningen af udvandrere for styrkelsen af forholdet mellem EU og oprindelseslandene, herunder navnlig på migrationsområdet, og opfordrer til, at der etableres et stærkere samarbejde mellem institutioner i udviklingslandene og EU's medlemsstater, herunder gennemførelse af fælles udviklingsprojekter;
5. bifalder initiativerne med henblik på at vende hjerneflugten fra visse lande og specialiserede sektorer, så den omdannes til cirkulær migration, og opfordrer til, at man fremmer opbygningen af et gensidigt samarbejde mellem Den Europæiske Union og oprindelseslandene, f.eks. gennem institutioner og programmer som f.eks. Aeneas;
6. opfordrer til, at kvindernes rolle i forbindelse med migrationen og udviklingen i de samfund, som de kommer fra, anerkendes, og opfordrer indtrængende til, at der tages

hensyn til kønsaspektet i alle de programmer, der vedrører udvikling og migration;

7. opfordrer til, at migrationsspørgsmålet integreres i EU's eksterne politikker i overensstemmelse med eksemplet fra Barcelona-processen;
8. anerkender behovet for aftaler om fælles udviklingsprojekter og tilbagetagelse mellem EU og de berørte transit- og oprindelseslande, hvori der tages hensyn til de universelle menneskerettighedsprincipper og principper for god regeringsførelse;
9. støtter Rådets forslag om at afholde et EuroMed-ministermøde om migration i 2006; støtter desuden planerne om det euro-afrikanske topmøde om migration, som skal finde sted i Rabat i juli 2006 med henblik på en drøftelse af indvandringen til Europa fra Maghreb og Afrika syd for Sahara;
10. anbefaler, at Rådet iværksætter de nødvendige foranstaltninger for at sikre bedre samarbejde og koordination mellem de ansvarlige for migration og de ansvarlige for udvikling i hver enkelt medlemsstat.

PROCEDURE

Titel	Udvikling og migration
Referencer	2005/2244(INI)
Korresponderende udvalg	DEVE
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	AFET 15.12.2005
Udvidet samarbejde – dato for meddelelse på plenarmødet	
Rådgivende ordfører Dato for valg	Ioannis Kasoulides 25.1.2006
Behandling i udvalg	20.4.2006 2.5.2006
Dato for vedtagelse	3.5.2006
Resultat af den endelige afstemning	+: 42 –: 2 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Bastiaan Belder, André Brie, Elmar Brok, Simon Coveney, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Richard Howitt, Jana Hybášková, Anna Ibrisagic, Toomas Hendrik Ilves, Ioannis Kasoulides, Bogdan Klich, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Cecilia Malmström, Emilio Menéndez del Valle, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Baroness Nicholson of Winterbourne, Cem Özdemir, Justas Vincas Paleckis, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Michel Rocard, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Emil Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Antonio Tajani, Charles Tannock, Paavo Väyrynen, Ari Vatanen, Karl von Wogau, Luis Yañez-Barnuevo García
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Irena Belohorská, Árpád Duka-Zólyomi, Michl Ebner, Kinga Gál, Milan Horáček, Aloyzas Sakalas, Inger Segelström, Tatjana Ždanoka
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	

21.3.2006

UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER

til Udviklingsudvalget

om migration og udvikling
(2005/2244(INI))

Rådgivende ordfører: Ona Juknevičienė

FORSLAG

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender opfordrer Udviklingsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at indarbejde følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. mener, at en klar og velafgrænset økonomisk migrationspolitik kan være en mulig kortsigtet delløsning på mangler på arbejdsmarkedet, som skyldes de igangværende demografiske ændringer i den europæiske befolkning; mener, at en sådan politik ikke må tilsidesætte fremme og udnyttelse af arbejdskraftpotentialitet på de nationale arbejdsmarkeder (statsborgere og allerede bosiddende indvandrere);
2. opfordrer medlemsstaterne til at indføre en retfærdig og gennemsigtig procedure til fremme af indvandrernes adgang til beskæftigelse under værdige arbejds-, sundheds- og sikkerhedsvilkår samt til fremme af virksomhedernes ansættelsesvilkår;
3. påpeger, at migration og integration er tæt forbundet, og at migrationsstrategierne skal ledsages af holistiske flerdimensionale integrationsstrategier, hvis migrationen skal være vellykket, og hvis alle de berørte parter skal drage fordel heraf;
4. bemærker, at hovedparten af indvandrerne (uanset deres officielle status) bor i byer, og at disse byer skal reagere på de indvandringsrelaterede udfordringer og muligheder ved at anvende alle forhåndenværende beføjelser og ressourcer; bemærker, at dette bør afspejles i alle indvandrings- og udviklingsprogrammer og -politikker, herunder programmer som Aeneas og EuropeAid;
5. erkender, at fænomenet hjerneflugt, hvis de intellektuelle, akademiske og faglige ressourcer i tredjelande begrænses som følge af udvandring til EU, har en negativ

virkning på disse landes udvikling som helhed, fordi det fjerner deres faglige ressourcer; mener imidlertid, at opmærksomheden skal rettes mod de samvittighedsløse bureauer, der rekrutterer uddannet personale under falske forudsætninger; glæder sig over Kommissionens forslag om at tilskynde til cirkulær migration, hvor migranter rejser frem og tilbage mellem deres oprindelsesland og destinationslandet og derved stiller den viden og erfaring, som de har erhvervet, til rådighed for deres hjemland; påpeger, at det er nødvendigt at ledsage cirkulær migration af integrationsforanstaltninger for migranter, der rejser ud og vender tilbage; fremhæver civilsamfundets, ngo'ernes og arbejdsmarkedets parter rolle i denne proces; mener, at de medlemsstater, der nyder godt af migration, også skal bidrage til at dække behovet for erhvervsuddannelse i tredjelande; mener, at det er afgørende, at der iværksættes foranstaltninger for at hindre tvungen migration, især hvad angår forebyggelse, overvågning og begrænsning af menneskehandel;

6. glæder sig ligeledes over Kommissionens forslag om at føre en dialog om spørgsmål, der vedrører opholds- og arbejdstilladelser, og om at forvalte mobilitetsprogrammer for vandrende arbejdstagere, hvorved indvandrernes kvalifikationer afpasses efter udviklingslandets behov;
7. mener, at det forhold, at visse erhvervsmæssige og/eller akademiske kvalifikationer, som arbejdstagere fra tredjelande har erhvervet, enten ikke anerkendes overhovedet eller kun anerkendes med besvær, kan gøre det vanskeligt for sådanne arbejdstagere at komme ind på EU-medlemsstaternes arbejdsmarkeder på lige vilkår; mener, at indvandrerne bør have adgang til uddannelsesprogrammer, mens de er beskæftiget i EU, således at de kan udvikle deres faglige kompetence;
8. opfordrer Kommissionen til straks at indlede en dialog med regeringerne i oprindelseslandene med henblik på at skabe en balance i lovgivningen og opnå finansiell og teknisk bistand, der giver mulighed for migration og for at opnå erhvervserfaring; opfordrer Kommissionen til under denne dialog at fremme udviklingen af konkrete foranstaltninger inden for de sektorer, der især er udsat for hjerneflugt (f.eks. inden for sundhed og almen og faglig uddannelse), i samarbejde med de berørte lande; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at udarbejde landerelaterede programmer, som kan bringe menneskelig, finansiell, økonomisk og social kapital tilbage til udviklingslandene for at styrke den demokratiske udvikling og respekt for og overholdelse af grundlæggende værdier;
9. bemærker, at migranter kan bidrage væsentligt til deres hjemlandes udvikling med erfaring fra arbejde eller studier i EU, men at det bør være de enkeltes personlige valg, om og hvordan de vil bidrage til deres hjemlands udvikling;
10. mener, at overførsler udgør en meget vigtig pengeforsyning til udviklingslandene og glæder sig over Kommissionens forslag om at forenkle overførsler og gøre dem billigere samt åbne muligheder for indvandrere, som ønsker at anvende en del af overførslerne til en form for investering, som støtter udviklingen i deres hjemland;
11. glæder sig over Kommissionens forslag om at overveje foranstaltninger vedrørende overførsel af pensionsrettigheder, anerkendelse af kvalifikationer og forvaltning af

ordninger til fremme af forskeres og andre akademikers mobilitet, således at de får mulighed for at vende tilbage til deres hjemland, såfremt de måtte ønske dette, og får lettere ved at blive genintegreret;

12. forventer, at Kommissionen i sine foranstaltninger mod organiseret handel med mennesker fra udviklingslande ikke kriminaliserer ofrene, men sætter fokus på at straffe gerningsmændene; understreger, at mange kvinder, som er ofre for menneskehandel, ikke har nogen adgang til juridisk eller social beskyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at sikre de pågældende kvinder en langvarig opholdstilladelse;
13. bemærker den øgede udnyttelse af vandrende arbejdstagere og opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at den europæiske og nationale beskæftigelseslovgivning håndhæves, og at alle vandrende arbejdstagere ydes juridisk og civil beskyttelse mod misbrug og udnyttelse;
14. påpeger, at forskning og uddannelse, som indvandrere fra udviklingslande gennemfører i EU, skal ledsages af passende vilkår for unge forretningsfolk, således at de i højere grad motiveres til at investere i deres oprindelseslande, med henblik på at sikre en øget virkning af pengeoverførsler;
15. anerkender betydningen af den rolle, som SMV'erne spiller med hensyn til skabelse af arbejdspladser og fremme af udviklingen; opfordrer indtrængende Kommissionen til - i samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank - at udvikle programmer, der vil tilskynde migranter til at investere større beløb i sådanne virksomheder;
16. erkender, at det er vigtigt at tilskynde unge til at opretholde en eller anden forbindelse med deres oprindelsesland og gøre det muligt for dem, såfremt de måtte ønske det, at bevare et engagement i udviklingen i dette land; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde forskellige udvekslingsprogrammer for unge, tage initiativer inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning og fremme tættere kulturelle og uddannelsesmæssige forbindelser med de berørte tredjelande og således styrke samarbejdet mellem uddannelsesinstitutionerne i EU og i udviklingslandene samt støtte genintegrationsforanstaltninger;
17. anerkender ligeledes behovet for i lyset af den seneste udvikling at vurdere de restriktive foranstaltninger, der hindrer den frie bevægelighed for vandrende arbejdstagere fra de nye medlemsstater, med henblik på at sikre bedre udnyttelse af EU's eksisterende arbejdsstyrke;
18. opfordrer Kommissionen til (i samarbejde med medlemsstaterne) at fremme og udvikle udvekslingsprogrammer for studerende og unge akademikere fra udviklingslande, som - i lighed med programmerne Erasmus, Erasmus-Mundus, Comenius, Socrates og Leonardo da Vinci (der har opnået rimeligt gode resultater) - vil bidrage til at sikre målet med midlertidig migration og gøre det muligt at overføre erfaringer og god praksis til de studerendes og akademikernes oprindelseslande;
19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke det ikke-finansielle og sociale/erhvervsmæssige bidrag til udviklingen ved at hjælpe udviklingslandene med at

lokalisere deres udvandrere og oprette forbindelser til dem, evaluere de unges rolle og styrke integration og statsborgerskab samt oprette forbindelser mellem de relevante parter inden for den økonomiske migration såsom ikke-statslige organisationer og arbejdsmarkedets parter i oprindelses- og destinationslandene.

BEGRUNDELSE

EU står over for store udfordringer, hvoraf de demografiske ændringer er de vigtigste. På grund af befolkningens aldring vil EU i den nærmeste fremtid ikke længere være i stand til at opfylde EU-arbejdsmarkedets behov. Derfor er det nødvendigt at udarbejde klare og velafgrænsede strategier og politikker, som kan medvirke til at forebygge eller i det mindste begrænse de ødelæggende økonomiske og sociale konsekvenser.

Et af midlerne til at opfylde EU-arbejdsmarkedets behov er økonomisk migration, som omfatter migration fra udviklingslandene til EU. Selv om migrationspolitik altid har hørt under medlemsstaterne, er det tid at tage fat på de udfordringer, der er opstået, på EU-niveau.

Det skal imidlertid bemærkes, at økonomisk migration kun kan være en midlertidig løsning og ikke kun skal være til fordel for EU, men også for migranternes oprindelsesland.

Derfor bør EU for at begrænse de skadelige virkninger af hjerneflugt i migranternes hjemlande og for at hjælpe disse lande med effektivt at udnytte de betydelige fordele ved, at migranter vender hjem, tilskynde til forskellige foranstaltninger, f.eks. cirkulær migration, tættere forbindelser med udvandrere og fremme af kulturelle og uddannelsesmæssige udvekslingsprogrammer for unge.

PROCEDURE

Titel	Udvikling og migration
Procedurenummer	2005/2244(INI)
Korresponderende udvalg	DEVE
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	EMPL 15.12.2005
Udvidet samarbejde – dato for meddelelse på plenarmødet	
Rådgivende ordfører Dato for valg	Ona Juknevičienė 14.9.2005
Oprindelig rådgivende ordfører	
Behandling i udvalg	22.2.2006 20.3.2006
Dato for vedtagelse	21.3.2006
Resultat af den endelige afstemning	+ : 23 - : 1 0 : 18
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Jan Andersson, Roselyne Bachelot-Narquin, Iles Braghetto, Philip Bushill-Matthews, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Proinsias De Rossa, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Joel Hasse Ferreira, Roger Helmer, Stephen Hughes, Ona Juknevičienė, Jan Jerzy Kulakowski, Jean Lambert, Raymond Langendries, Bernard Lehideux, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Mario Mantovani, Ana Mato Adrover, Maria Matsouka, Ria Oomen-Ruijten, Csaba Őry, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Pier Antonio Panzeri, Jacek Protasiewicz, Kathy Sinnott, Jean Spautz, Anne Van Lancker, Gabriele Zimmer
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Edit Bauer, Mihael Brejc, Françoise Castex, Dimitrios Papadimoulis, Lasse Lehtinen, Leopold Józef Rutowicz, Elisabeth Schroedter, Georgios Toussas, Tadeusz Zwiefka
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	
Bemærkninger (foreligger kun på ét sprog)	...

4.5.2006

UDTALELSE FRA UDVALGET OM BORGERNES RETTIGHEDER OG RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

til Udviklingsudvalget

om migration og udvikling
(2005/2244(INI))

Rådgivende ordfører: Edith Bauer

FORSLAG

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender opfordrer Udviklingsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at indarbejde følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at integration af indvandrere er en tovejsproces, som er baseret på de gensidige rettigheder og tilsvarende forpligtelser, der gælder for såvel lovligt bosiddende indvandrere som værtssamfundet, og hvis formål det er at sikre, at indvanderne kan deltage i samfundet,
 - 1. mener, at adgang for økonomiske indvandrere kan være til fordel for alle berørte parter;
 - 2. mener, at en europæisk indvandrings- og udviklingspolitik først og fremmest bør baseres på principperne om solidaritet med tredjelande og en fælles udvikling for at håndtere de underliggende årsager til indvandring og især at udrydde fattigdom;
 - 3. glæder sig over alle de skridt, der tages for at forbedre indvandringspolitikken, og understreger behovet for en vidtfavnende tilgang, som indeholder en klar vision for de vigtigste handlinger, som skal foretages i forbindelse med en indvandringspolitik, i stedet for at støtte fragmenterede tiltag i udviklingen af denne politik;
 - 4. opfordrer medlemsstaterne til at indføre en reel indrejsepolitik, som er baseret på respekt for menneskerettigheder og folkeretten;
 - 5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremsætte praktiske forslag til at fremme adgang til lovlige indvandringskanaler som et middel til at bekæmpe det ulovlige arbejdsmarked og den udnyttelse, som vandrende arbejdstagere udsættes for;

6. understreger, at Unionen bør integrere den fælles styring af migrationsstrømme mere effektivt i forbindelse med tredjelande, og at associeringsaftaler bør afspejle begge parter accept af deres ansvar i forbindelse med grænsekontrol og styring af migrationsstrømmene; fremhæver dog, at dette skal udføres på grundlag af et partnerskab, og at Den Europæiske Union under ingen omstændigheder eksternaliserer forvaltningen af sine grænser til tredjelande; gør også opmærksom på, at styring af migrationsstrømmene ikke bør være en forudsætning for en associeringsaftale;
7. fremhæver de positive følgevirkninger af aktivt at involvere indvandrere i udviklingen af deres oprindelsesland for deres integration i opholdslandet; mener, at en partnerskabstilgang mellem Unionen og oprindelseslandene bør mainstreames indvandringspolitikken; opfordrer derfor indvandrere til at vedligeholde og udvikle forbindelsen til oprindelseslandet;
8. påpeger nødvendigheden af en reel integrering af indvandrere; er imidlertid overbevist om, at det er nødvendigt at erkende indvandrerens "dobbeltidentitet"; opfordrer i den forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til ikke at falde i fælden med tvungen assimilering; mener med andre ord, at indvandrere bør kunne deltage i værtslandets økonomiske, sociale, kulturelle og civile liv og på den anden side, at de skal respektere værtssamfundets grundlæggende normer og værdier og aktivt deltage i integrationsprocessen, uden at de som en følge opgiver deres egen identitet;
9. henleder opmærksomheden på nødvendigheden af at maksimere hjemvendende indvandreres og vekselmigrationens positive følger for udviklingsprocessen; går ind for undersøgelse af mulighederne for at lette tidligere indvandreres tilbagevenden til deres værtsland eller endog for at skabe ordninger eller kanaler, som skal gøre det forholdsvist nemt for indvandrere at flytte mellem deres oprindelsesland og deres destinationsland;
10. anmoder Kommissionen om at fremsætte initiativer til at fremme anerkendelsen af erhvervsmæssige kvalifikationer og fastlægge minimumsstandards for oprettelsen af et europæisk system for anerkendelse af udenlandske eksamensbeviser;
11. anerkender vigtigheden af at sikre mindst et fælles minimumsniveau af rettigheder for hele Unionen for tredjelandsstatsborgere; glæder sig derfor over planerne om at skabe lige vilkår for alle indvandrere, der får adgang til Unionens arbejdsmarkeder;
12. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at overveje muligheden for at introducere omhyggeligt gennemtænkte midlertidige migrationsprogrammer som et middel til at håndtere både oprindelses- og bestemmelseslandenes økonomiske behov;
13. glæder sig over planen om at etablere en retfærdig og gennemskelig adgangsprocedure for sæsonarbejdere samt at tildele dem rettigheder; mener, at der bør tages passende hensyn til specialarbejdere og ufaglærte arbejdere med indvandrerbaggrund; mener, at det er vigtigt at beskytte denne specielt sårbare kategori af arbejdere mod diskrimination og udnyttelse;
14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge mulighederne for at sikre overførsel af pensions- og socialsikringsrettigheder for indvandrere, som vender tilbage til deres oprindelsesland;

15. går ind for, at man undersøger mulighederne for at træffe foranstaltninger, som skal gøre det billigere, hurtigere og sikrere at sende penge hjem; understreger imidlertid den store betydning af at bekæmpe hvidvaskning af penge og behovet for at undgå enhver risiko for at støtte terrororganisationer;
16. anmoder Kommissionen om at styrke tiltag vedrørende pengeoverførsler, så de er i overensstemmelse med forslaget til forordning om oplysninger om indbetalinger ved pengeoverførsler; gør opmærksom på, at formelle og registrerede pengeoverførsler er at foretrække frem for uformelle pengestrømme, da det sænker risikoen for, at indvandrere og modtagere bliver udnyttet i form af hvidvaskning af penge;
17. glæder sig over planen om at udvikle en samlet og sammenhængende strategi for etisk rekruttering af ansatte i sektorer, der er specielt sårbare over for hjerneflugt.

PROCEDURE

Titel	Migration og udvikling
Procedurenummer	2005/2244(INI)
Korresponderende udvalg	DEVE
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	LIBE 15.12.2005
Udvidet samarbejde – dato for meddelelse på plenarmødet	
Rådgivende ordfører Dato for valg	Edit Bauer 4.10.2005
Oprindelig rådgivende ordfører	
Behandling i udvalg	20.3.2006 4.5.2006
Dato for vedtagelse	4.5.2006
Resultat af den endelige afstemning	for: 28 imod: 0 hverken/elle 1 r:
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Edit Bauer, Johannes Blokland, Mario Borghezio, Mihael Brejc, Kathalijne Maria Buitenweg, Michael Cashman, Jean-Marie Cavada, Carlos Coelho, Fausto Correia, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Elly de Groen-Kouwenhoven, Ewa Klamt, Ole Krarup, Barbara Kudrycka, Henrik Lax, Jaime Mayor Oreja, Claude Moraes, Hartmut Nassauer, Martine Roure, Inger Segelström, Ioannis Varvitsiotis, Stefano Zappalà, Tatjana Ždanoka
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Panayiotis Demetriou, Genowefa Grabowska, Luis Herrero-Tejedor, Sophia in 't Veld, Herbert Reul, Rainer Wieland
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	
Bemærkninger (foreligger kun på ét sprog)	...

5.5.2006

UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING

til Udviklingsudvalget

om udvikling og migration
(2005/2244(INI))

Rådgivende ordfører: Felekna Uca

FORSLAG

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling opfordrer Udviklingsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at indarbejde følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- der henviser til den globale FN-undersøgelse fra 2004 af kvinders betydning for udviklingen: kvinder og international migration,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2836/98 af 22. december 1998 om integrering af kønsaspektet i udviklingssamarbejdet,
- der henviser til ILO's henstilling nr. 151 om vandrende arbejdstagere,
- A. der henviser til, at kvinder udgør 51 % af alle indvandrere i den udviklede verden og 46 % i udviklingslandene¹,
- B. der henviser til, at migration kan sætte kvinder i stand til at forbedre deres levevilkår, øge deres selvstændighed, støtte de tilbageladte og undslippe undertrykkende sociale relationer,
- C. der henviser til, at kvinder imidlertid ofte tvinges til at migrere på grund af problemer som f.eks. tvangsægteskab, fattigdom eller væbnede konflikter,
- D. der henviser til, at indvandrerkvinder er mere udsatte for seksuel udnyttelse,

¹ ILO: Preventing discrimination, exploitation and abuse of women migrant workers: an information guide - booklet 1: why the focus on women international workers. Genève, 2003, ILO, s. 9.

diskriminering og udnyttelse på arbejdspladsen samt manglende muligheder for at udnytte deres kapacitet, vold og sundhedsrisici, social isolation og menneskehandel,

- E. der henviser til, at et betragteligt antal indvandrerkvinder i øjeblikket opholder sig i EU uden papirer, hvilket øger risikoen for udnyttelse på arbejdspladsen, seksuel udnyttelse og vold,
 - F. opfordrer medlemsstaterne til at fremme de midler, hvormed kvindelige udenlandske arbejdstagere kan opnå større socialpolitisk, økonomisk og psykologisk indflydelse og status, især i deres familie, og erhverve de kunderskaber, der er nødvendige for en effektiv integration i værtslandet, og hvormed medlemsstaterne kan beskytte kvindelige udenlandske arbejdstageres rettigheder, plads og rolle, idet de samtidig styrker den rolle, som kønsorienterede ngo'er spiller, og det arbejde, som udføres af netværk af indvandrerkvinder;
1. anmoder om, at medlemsstaterne, når de har givet tilladelse til familiesammenføring, også sikrer, at hustru og børn gives autonom status og arbejdstilladelse som den primære indehaver af den retlige status, så deres rettigheder fuldt ud sikres og beskyttes, og deres integration i samfundet lettes;
 2. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle kønsspecifikke politikker og programmer med henblik på at forbedre leve- og arbejdsvilkårene for kvindelige indvandrere, herunder hygiejne og sikkerhed og deres økonomiske og sociale situation, og sikre dem bedre adgang til uddannelse, sociale og sundhedsmæssige ydelser, sprogundervisning og erhvervsuddannelse og inddrage indvandrerkvindernes organisationer i tilrettelæggelsen, gennemførelsen og evalueringen af sådanne politikker;
 3. opfordrer medlemsstaterne og EU til at træffe foranstaltninger, f.eks. i form af anerkendelse af eksamensbeviser, til afhjælpning af de manglende muligheder for at udnytte arbejdstagerens kapacitet;
 4. opfordrer medlemsstaterne til at sørge for, at princippet om ikke-forskelsbehandling anvendes i forbindelse med indvandrerkvinders adgang til og deltagelse på arbejdsmarkedet i EU, og at sikre, at deres sociale og økonomiske grundlæggende rettigheder, herunder retten til ligeløn, respekteres;
 5. fremhæver navnlig nødvendigheden af at give indvandrerkvinder uden lovligt ophold adgang til sundhedsydelser, juridisk bistand og psykologhjælp, især gennem kønsorienterede ngo'er og netværk af indvandrerkvinder;
 6. opfordrer medlemsstaterne til især at rette opmærksomheden mod børn af indvandrerkvinder, så de kan nyde godt af et højt beskyttelsesniveau og lettere adgang til sundhedsydelser og uddannelse;
 7. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger med henblik på at regulere migrationsstrømmene og anerkende eksamensbeviser, navnlig med henblik på at sætte udenlandske arbejdstagere, både mænd og kvinder, i stand til at geninvestere de erhvervede kompetencer og kvalifikationer i deres hjemland;

8. opfordrer Kommissionen til at indlede en dialog med hjemlandene og anmode dem om at forbyde skikke, der er i strid med menneskerettighederne, f.eks. skamfering af kvinders kønsorganer, tvangsægteskaber, polygami og skilsmisse uden samtykke;
9. fremhæver navnlig nødvendigheden af at forbedre den almene og erhvervsfaglige uddannelse af kvinder i deres hjemlande og lette den cirkulære migration med det formål at begrænse de negative følger af den såkaldte hjerneflugt og fremme udviklingen i hjemlandene;
10. beklager den manglende erkendelse af forbindelsen mellem menneskehandel og migration; konstaterer, at mange kvinder, der er ofre for menneskehandel, ikke har adgang til nogen form for juridisk eller social beskyttelse; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at koncentrere sig om strategier for bekæmpelse af menneskehandel, der fokuserer på forebyggelse og beskyttelse af ofre; anmoder medlemsstaterne om at give disse kvinder mulighed for en langvarig opholdstilladelse;
11. opfordrer Kommissionen til at foretage en kvantitativ og kvalitativ vurdering af udgifter og programmer vedrørende udviklingsstøtte til tredjelande og gøre status over de opnåede resultater med hensyn til forbedring af indvandrerkvindernes situation i hjemlandet;
12. opfordrer medlemsstaterne til at tage større hensyn til indvirkningerne af tvangsforflytning som følge af konflikter på indvandrerkvinders sociale, fysiske og mentale situation, idet disse på grund af deres udsathed i højere grad risikerer at blive voldsofre;
13. anmoder medlemsstaterne og EU om at påse, at voldsramte indvandrerkvinder bliver fyldestgørende informeret om deres rettigheder, får reel adgang til juridisk bistand, får selvstændig officiel status samt opholds- og arbejdstilladelse;
14. opfordrer Kommissionen og Rådet til via lokale repræsentationer og ambassader systematisk at informere kvinder, der ønsker at rejse ind i EU, om procedurerne for lovlig indvandring, deres kommende rettigheder og pligter og de grundlæggende værdier og principper, der hersker i de europæiske samfund;
15. opfordrer til, at man mindes de indvandrere, der omkommer i forsøget på at nå EU's kyster - f.eks. det formodede antal på 1.500 indvandrere fra Afrika syd for Sahara, heriblandt kvinder og børn, der over en periode på 45 dage er druknet ud for De Kanariske Øer; anmoder endnu en gang indtrængende Kommissionen om at formulere og udvikle en strategi til støtte for de EU-regioner, der lider mest under presset fra indvandringen, og som har det største behov med hensyn til at kunne håndtere den øjeblikkelige situation;
16. opfordrer derfor medlemsstaterne til at udforme udviklingspolitikker og særprogrammer, som kan sikre, at der ydes lægebehandling, social bistand og psykologhjælp til kvinder, der er ofre for tvangsforflytning som følge af konflikter, og andre indvandrerkvinder, som lider under de psykiske, fysiske og sociale konsekvenser af deres forflytning;

17. fremhæver vigtigheden af at udveksle god praksis både mellem medlemsstaterne indbyrdes og med tredjelande, navnlig udviklingslandene;
18. er skuffet over, at Kommissionen ikke har taget tilstrækkeligt hensyn til kønsaspektet i sin meddelelse "Migration og udvikling: Nogle konkrete retningslinjer"; foreslår, at der nedsættes en stående interinstitutionel taskforce på højt plan, der får til opgave at overvåge udviklingen i EU's indvandringspolitik ud fra et kønsperspektiv og at udforme redskaber til kønskonsekvensanalyse i forbindelse med alle indvandringspolitiske foranstaltninger, før den vedtages;
19. anmoder Rådet og Kommissionen om på det indvandringspolitiske område at vedtage retningslinjer samt målsætninger og europæiske indikatorer, der er konkrete og målrettede set fra et kønsperspektiv, herunder oplysningskampagner på nationalt plan, som inddrager kønsaspektet i indvandringspolitikken og sikrer en regelmæssig evaluering af politikkerne set fra et kønsperspektiv;
20. anmoder Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne om at fastlægge en lovramme, som sikrer indvandrerkvinders ret til eget pas og opholdstilladelse, og som kriminaliserer enhver, der konfiskerer disse dokumenter;
21. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere dialogen med indvandrerkvindernes hjemlande med henblik på at fremme respekten for kvinders rettigheder og ligestillingen mellem kønnene og afhjælpe fattigdom og økonomisk afhængighed blandt kvinder;
22. opfordrer indtrængende det internationale samfund til at iværksætte foranstaltninger med henblik på at opfylde millenniumudviklingsmålene for bekæmpelse af fattigdom, styrkelse af kvindernes indflydelse og afskaffelse af forskelsbehandling ved i særlig grad at rette opmærksomheden mod uddannelse af piger, bedre sundhed for mødre og kvinders adgang til politik.

PROCEDURE

Titel	Udvikling og migration		
Procedurenummer	2005/2244(INI)		
Korresponderende udvalg	DEVE		
Udtalelse af Dato for meddelelse på plenarmødet	FEMM 15.12.2005		
Udvidet samarbejde – Dato for meddelelse på plenarmødet			
Rådgivende ordfører Dato for valg	Feleknas Uca 28.11.2005		
Tidligere rådgivende ordfører			
Behandling i udvalg	21.3.2006	25.4.2006	3.5.2006
Dato for vedtagelse af forslag	3.5.2006		
Resultat af den endelige afstemning	+: 21 -: 4 0: 1		
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Edit Bauer, Hiltrud Breyer, Maria Carlshamre, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Věra Flasarová, Lissy Gröner, Zita Gurmai, María Esther Herranz García, Piia-Noora Kauppi, Urszula Krupa, Pia Elda Locatelli, Astrid Lulling, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Marie-Line Reynaud, Teresa Riera Madurell, Amalia Sartori, Eva-Britt Svensson og Anna Záborská		
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Katerina Batzeli, Iratxe García Pérez, Mary Honeyball, Christa Klaß, Heide Rühle, Feleknas Uca og Marta Vincenzi		
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2			
Bemærkninger (foreligger kun på ét sprog)	...		

PROCEDURE

Titel	Udvikling og migration				
Procedurenummer	2005/2244(INI)				
Korresponderende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	DEVE 15.12.2005				
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	AFET 15.12.2005	EMPL 15.12.2005	CULT 15.12.2005	LIBE 15.12.2005	FEMM 15.12.2005
Ingen udtalelse Dato for afgørelse	CULT 23.1.2006				
Udvidet samarbejde Dato for meddelelse på plenarmødet					
Ordfører(e) Dato for valg	Marie-Arlette Carlotti 5.10.2005				
Oprindelig(e) ordfører(e)					
Behandling i udvalg	21.3.2006	24.4.2006	30.5.2006		
Dato for vedtagelse	30.5.2006				
Resultat af den endelige afstemning	+: 27 -: 0 0: 1				
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Margrete Auken, Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Marie-Arlette Carlotti, Thierry Cornillet, Michael Gahler, Hélène Goudin, Glenys Kinnock, Gay Mitchell, Luisa Morgantini, José Javier Pomés Ruiz, Horst Posdorf, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Felekna Uca, Mauro Zani				
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Milan Gaľa, Ana Maria Gomes, Alain Hutchinson, Linda McAvan, Manolis Mavrommatis, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Zbigniew Zaleski, Gabriele Zimmer				
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	David Martin, Martine Roure, María Isabel Salinas García				
Dato for indgivelse	14.6.2006				
Bemærkninger (foreligger kun på ét sprog)					